

Τα χθεσινά γεγονότα στο συγκρότημα Δίας και στο Προεδρικό δεν ήρθαν ουρανοκατέβητα. Αποτελούν συνέπεια (προβλέψιμη μάλιστα) της αυταρχικής διαχείρισης της πανδημίας, της καλλιέργειας τοξικού κλίματος στα κυρίαρχα συντηρητικά μέσα αλλά και της δράσης εθνικιστικών και θρησκευτικά προσανατολισμένων κύκλων. Λόγω πληροφοριών που λαμβάνουμε για επικείμενη δικαστική σκευωρία, νομίζουμε πως είναι ξεκάθαρο σε όλους και όλες ότι το Ως Δαμέ δεν είχε κάποια σχέση με τις χθεσινές διαμαρτυρίες και ότι η στοχοποίηση «αντιεξουσιαστών» γενικά από τον Αναστασιάδη αλλά και ενδεχομένως από μωμν και ομάδων πιο συγκεκριμένα στο μέλλον είναι μια ομορτονιστική κίνηση για καταστολή πολιτικών αντιπάλων του κράτους.

Η απάντηση του κρατικού μηχανισμού στα εχθεσινά γεγονότα -επίσης προβλέψιμη- θα οδηγήσει την κοινωνία σε ακόμα πιο ακραία πόλωση. Η πόλωση που δημιουργείται ανάμεσα σε «ορθολογικούς» και «ανορθολογικούς», εμβολιασμένους και ανεμβολιαστους, δίνει ρόλο σταθεροποιητή στην κυβέρνηση, οπότε ως ένα βαθμό διαμαρτυρίες που αναπαράγουν αυτό το μοτίβο, έστω και βίαιες, δεν γίνονται αντιληπτές ως απειλή αλλά ως ευκαιρία για το κράτος να αυξήσει τις κατασταλτικές του δυνατότητες.

Η διαχείριση της πανδημίας με κατασταλτικούς όρους από μια κυβέρνηση που δεν απολαμβάνει της εμπιστοσύνης των πολιτών, ήταν λογικό να καλλιεργήσει αισθήματα οργής, τα οποία τώρα το κράτος εκμεταλλεύεται για να κερδίσει πίσω μια κάποια αίσθηση νομιμοποίησης. Ενώ δεν πρόκειται ποτέ να δούμε δικαιοσύνη για την αναιτία αστυνομική βαρβαρότητα που αντιμετωπίσαμε στις 13 Φλεβάρη, η κυβέρνηση προωθεί ενίσχυση των δυνάμεων καταστολής, προβάλλοντας το επιχείρημα πως «τα σώματα ασφαλείας δεν νοείται να νιώθουν πως έχουν τα χέρια δεμένα».

Μια χαρά εξοπλισμένα είναι τα σώματα ασφαλείας και ουδόλως δεμένα είναι τα χέρια τους, όταν οι διαφορές είναι ιδεολογικές, όπως είδαμε στις 13 Φλεβάρη με την επιλεκτική χρήση βίας ενάντια στο Ως Δαμέ. Η Αναστασία, αντιμέτωπη πλέον με μόνιμη βλάβη στην όρασή της, θα έχει να θυμάται αυτά τα λυτά χέρια των δυνάμεων καταστολής. Επιπλέον, μέλη των συλλογικοτήτων μας αντιμετωπίζουν ακόμα ποινικές διώξεις για συμμετοχή σε πορείες στις οποίες δεν άνοιξε μύτη. Όταν θέλει, λοιπόν, ο μηχανισμός μια χαρά λειτουργεί. Η διαφορά αφορά στο ποιες ομάδες βρίσκονται απέναντί του.

Αναγνωρίζουμε τους κινδύνους της πανδημίας. Η κρατική διαχείριση της όμως είναι προβληματική και χαρακτηρίζεται από ασυνέπεια και, ναι, φασισμό. Φασισμός, γιατί τι άλλο είναι οι περιπολίες με στρατό στους δρόμους; Τι άλλο είναι η δυσανάλογη βαρύτητα στην ατομική ευθύνη; Τι άλλο είναι η απαγόρευση διαδηλώσεων; Τι άλλο είναι τα τιμωρητικά μέτρα προς όσους δεν επιθυμούν να εμβολιαστούν; Τι άλλο είναι η διακυβέρνηση με διατάγματα, χωρίς κανένα δημοκρατικό έλεγχο;

Η κριτική προς την κυβέρνηση για τα πιο πάνω είναι θεμιτή και πρέπει να γίνεται, είτε με κείμενα, είτε με διαμαρτυρίες, είτε με οποιοσδήποτε άλλες δράσεις. Το Ως Δαμέ θα συνεχίσει να λειτουργεί με ξεκάθαρα ταξικά προτάγματα, να στέκεται αλληλέγγυο σε κάθε άνθρωπο ασχέτως καταγωγής, θρησκείας, χρώματος, δέρματος κλπ και μακριά από μισαλλόδοξες, θρησκοληπτικές και εθνικιστικές προσεγγίσεις.

